

Σοσιαλμιντιακός διάλογος για το «προσφυγικό»

Οι συντριπτικά περισσότεροι πρόσφυγες στη Μόρια και τα άλλα κολαστήρια, είτε στρατόπεδα είτε θαλάμους βασανιστηρίων (Πέτρου Ράλλη και διάφορα Α.Τ.), ΕΙΝΑΙ πρόσφυγες και όχι «οικονομικοί μετανάστες». Δεν χρειάζεται να ψειρίσει κανείς αν προέρχονται από «72 χώρες» όπως διακινούν ορισμένοι κακοπροαίρετοι μειδιώντας. Οι χώρες του κόσμου που υποφέρουν από πολέμους είτε δικτατορικά καθεστώτα είναι πολύ περισσότερες από «72». Π.χ. το Αφγανιστάν έχει πόλεμο από το 2001, η Αίγυπτος έχει τη σκληρή δικτατορία Σίσι από το 2013, το Πακιστάν εναλλάσσει τις στρατιωτικές δικτατορίες ισόποσα με τις αστυνοκρατικές «δημοκρατίες» από τα μέσα του 20ου αιώνα, ενώ διώξεις κατά μειονοτήτων, συνδικαλιστών, φοιτητών, αριστερών, φεμινιστριών κλπ γίνονται αδιάλειπτα και ούτω καθεξής. Σκέψου ότι «κανονικοί» πρόσφυγες με όλα τα προσόντα των δεινών που θα συγκινούσαν καθέναν μη πορωμένο ρατσιστή και μη παλιάνθρωπο, μπορούν να προέρχονται και από χώρες όπου γίνονται εκλογές. Εκλογές γίνονται και στη Βραζιλία, όπου δολοφονούνται ιθαγενείς από τους οικοπεδοφάγους πετρελαιάδες εδώ και δεκαετίες· εκλογές γίνονται και στην Τουρκία που κατά καιρούς δολοφονούνται Κούρδοι και συνεχώς διώκονται αριστεροί και συνδικαλιστές (πολλοί περισσότεροι από ό,τι στην Ελλάδα) · εκλογές γίνονται και στο Ιράκ και το Ιράν, όπου οι διαδηλωτές έπεφταν νεκροί κατά δεκάδες και εκατοντάδες πριν λίγους μήνες... Ακόμα και το λεγόμενο (πλην ανυπόληπτο και υποκριτικό) «διεθνές δίκαιο» που οι ελληνικές κυβερνήσεις δέχονται στα λόγια, αλλά παραβιάζουν αδιάκοπα και ανερυθρίαστα, φυσικά αναγνωρίζει ότι καθένας μπορεί να είναι πρόσφυγας ακόμη και χωρίς να γίνονται διώξεις κατά ολόκληρης πληθυσμιακής μερίδας στη χώρα του· αρκεί να υφίσταται ο ίδιος διώξεις, απειλές κατά της ζωής του κλπ. Εδώ βέβαια, όλες οι ακροκεντρώες κυβερνήσεις μας φροντίζουν να αναγνωρίζουν ως πρόσφυγες ελάχιστους, ανάλογα με τις πολιτικές τους ίντριγκες και πάντα με τα χίλια

ζόρια.

Ούτε οι πρόσφυγες ούτε οι οικονομικοί μετανάστες ευθύνονται που βρίσκονται σε καθεστώς παρανομίας ή «ατυπίας». Αυτό είναι επιλογή των κυβερνήσεων. Το «προσφυγικό» θα μπορούσε να «λυθεί» πολύ εύκολα, αν απλά οι κυβερνήσεις άνοιγαν τα σύνορα και οι πρόσφυγες των εμπόλεμων και λοιπών χωρών περνούσαν από τα τελωνεία όπως συμβαίνει με όλους τους... «λευκούς» τουρίστες ή τους πλούσιους κλεφτοεπενδυτές χρυσής βίζας και μη. Έτσι και καταγεγραμμένοι θα ήταν ΟΛΟΙ οι εισερχόμενοι· και «διακινητές» δεν θα υπήρχαν να εκμεταλλεύονται οικονομικά τους πρόσφυγες· και χαρτιά θα είχαν οι πρόσφυγες (οποιαδήποτε κι αν τους έδιναν, άσυλο ή άδεια μόνιμης διαμονής ή διαβατήρια ελληνικά) για να φύγουν όσοι το ήθελαν σε άλλες χώρες (όπως θέλει το 90%) ή για να μείνουν και να ψάξουν δουλειά. Αυτά έχουν γίνει σε άλλες χώρες, μάλιστα... αφρικανικές (Ουγκάντα!). Μάλιστα με επιτυχές αποτέλεσμα, την κοινωνική ένταξη των (πολύ περισσότερων εκεί) προσφύγων με την απορρόφηση της μεγάλης πλειοψηφίας από την αγορά εργασίας (έστω σε δευτεροκλασάτες δουλειές). Αλλά εδώ η βαρβαρότητα κάποιες φορές ξεπερνά και την ταλανισμένη Αφρική.

Και γιατί να είναι τόσο κακές οι κυβερνήσεις; Πού στοχεύουν με όλα αυτά;

Αφενός στην κατασκευή αποδιοπομπαίων τράγων και σάκων του μποξ για τα κατώτερα στρώματα που χάφτουν το παραμύθι των επικίνδυνων προσφύγων ή των προσφύγων που είναι... βάρος. Αφετέρου όμως, σε αυτό που πάντα στοχεύει ο ρατσισμός: στην κατασκευή «δούλων» και δούλων. Σε Μανωλάδες εντόπιες ή... αλλοδαπές. Παλιά τέχνη κόσκινο. Να τρομοκρατούμε και να κάνουμε το «βίο αβίωτο» (παραμένει εκτός φυλακής ο Αρχηγός της ΕΛΑΣ που το είχε διατυπώσει δημόσια) σε όλους (πρόσφυγες, μετανάστες, μαύρους ή οτιδήποτε άλλο), ώστε όσοι λίγοι ή πολλοί καταφέρουν να επιβιώσουν βασανιστηρίων κι απελάσεων και ριζώσουν σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα, να δουλεύουν χωρίς δικαιώματα. Με το φόβο του μπάτσου, της απέλασης και της φυλάκισης. Αυτά δεν είναι θεωρίες. Έχουν εφαρμοστεί στην

Ελλάδα με τους αλβανούς μετανάστες (να μην πούμε για το 1922...) από το 1990 και έχουν αποδώσει τα γνωστά αποτελέσματα στους μισθούς των τότε μεταναστών. Γίνονται ήδη με Σύριους πρόσφυγες στην Τουρκία, όπου άντρες, γυναίκες και... παιδιά στελεχώνουν τις πιο κακοπληρωμένες δουλειές σε χωράφια, κλωστοϋφαντουργίες και ... οδούς. Και ο σχεδιασμός προχωρά και στην Ευρώπη. Αυτά τα 10.000 ασυνόδευτα που έχουν... εξαφανιστεί σε άγνωστη κατεύθυνση, πού λέτε να βρίσκονται –όσα ζούνε. Ξαναλέμε δε ως να μαλλιάσει το πληκτρολόγιο. ΜΑΝΩΛΑΔΕΣ. Στην ΕΛΛΑΔΑ. Υπάρχουν από χρόνια οι φυτείες, όπου εκατομμυριούχοι μεγαλοαγρότες «διευθύνουν» σκλάβους εργάτες με ένα (συχνά απλήρωτο) ευρώ την ώρα, με την καραμπίνα στο χέρι, αραιά και πού πατώντας τη σκανδάλη, χωρίς να επεμβαίνει καμιά ΕΛΑΣ, κανένας δικαστής, καμιά κυβέρνηση –και με τα εργατικά κέντρα μακριά κι αγαπημένα. Άμα αυτοί οι σύγχρονοι δούλοι είχαν δικαιώματα και μπορούσαν να κάνουν καταγγελίες στα ίδια όργανα που μπορούν και οι έλληνες, αν έστω μπορούσαν να παλέψουν ΜΑΖΙ με τους ντόπιους και όχι απομονωμένοι, πώς θα «είχαμε ανάπτυξη», που λένε και στο ΣΚΑΙ; Βέβαια, τον καιρό πριν την Κρίση, 99% των αλβανών μπορούσαν κι έβρισκαν δουλειά εδώ. Ο ρατσισμός απέδιδε πολύ. Τώρα όχι μόνο οι μισοί έχουν φύγει για κεντρική Ευρώπη, αλλά κι από τους καινούργιους πρόσφυγες μικρότερο κομμάτι αναμένεται να βρει δουλειά. Αλλά έστω και γι'αυτούς, αξίζουν τα βασανιστήρια στο σύνολο, δύσκολοι καιροί, πρέπει να βγάλουν κι από τη μύγα ξύγκι οι έλληνες καταφερτζήδες επιχειρηματίες. Άλλωστε, εμείς είμαστε έντιμοι σύμμαχοι των γερμανών που ήδη κάνουν τα αντίστοιχα με το ένα εκατομμύριο σύριους που «υποδέχτηκαν» το 2015-16. Η Ευρώπη έχει ακόμα θέσεις για μαύρους σκλάβους. Με το αζημίωτο τη βοηθάμε κι εμείς -δεν είμαστε και κορόιδα.

Παρεμπιπτόντως, όπως καταλαβαίνουμε, οι λεγόμενοι διακινητές, ΔΕΝ είναι δουλέμποροι και δεν κάνουν δουλεμπόριο, αφού οι πρόσφυγες τους ακολουθούν ηθελημένα. Και όχι αλυσοδεμένοι. Εκμεταλλευτές ναι, δουλέμποροι όχι. Οι πραγματικοί δουλέμποροι είναι οι εκλεγμένες μας κυβερνήσεις. Αυτές καταδικάζουν τους πρόσφυγες σε καθεστώς ανθρώπων τρίτης κατηγορίας, σε καθεστώς δούλων, αφού οι δούλοι αυτό είναι: άνθρωποι που τους έχουν

αρνηθεί την ανθρώπινη ιδιότητα, την ισότητα βασικών δικαιωμάτων (ζωή, υγεία, στέγη, ελευθερία κλπ). Και όχι μόνο γι' αυτό, αλλά και επειδή οι κυβερνήσεις το κάνουν αυτό –και- για λόγους οικονομικής εκμετάλλευσης, όπως είπαμε και όπως ακριβώς κάνει κάθε σοβαρός, εκμοντερνισμένος φραουλοδουλοκτήτης που σέβεται τον εαυτό του και δεν παρασύρεται από τα ρατσιστικά δηλητήρια που προορίζονται να καταναλωθούν από την πλέμπα -άντε κι από τους μπράβους που πληρώνει για να δέρνουν τους εργάτες του... Και όχι μόνο γι' αυτά. Αλλά και επειδή η ΕΕ (και η Ελλάδα λοιπόν) στηρίζει πολιτικά και χρηματοδοτεί οικονομικά τους... παλαιάς κοπής, πραγματικούς και απροσχημάτιστους δουλεμπόρους στη Λιβύη (και αλλού), που έχουν τους αφρικανούς πρόσφυγες ΑΛΥΣΟΔΕΜΕΝΟΥΣ κρατούμενους σε πρόχειρες φυλακές· και είτε ζητάνε λύτρα από τους συγγενείς τους είτε τους παραδίδουν/πουλάνε ως δούλους αλλού είτε τους σκοτώνουν είτε τους αφήνουν να φύγουν προς Ευρώπη για να ζούνε οι υπόλοιποι με την ελπίδα ότι μπορεί να ξεφύγουν κάποια στιγμή προς τη γη της επαγγελίας. Όπου όντως δεν κινδυνεύεις να σε σφάξουν επειδή ανήκεις στο τάδε κόμμα ή στη δείνα φυλή. Αυτοί οι παλιομοδίτες δουλέμποροι της λαιμαριάς και του μαστίγιου αποκαλούνται με διάφορους κυριλέ τίτλους. Μεταξύ αυτών, στη Λιβύη τουλάχιστον, το «Λιβυκή Ακτοφυλακή» ή το «Κυβέρνηση της Λιβύης».

«Χωράνε;» Εννοείται ότι χωράνε.

Έχει πλάκα όταν αυτό το επικαλούνται όσοι μιλούν ταυτόχρονα για υπογεννητικότητα και περιορισμό των αμβλώσεων. Λες και ο πακιστανός έχει μεγάλα μπούτια και ο μαροκινός είναι γίγαντας τρίμετρος, οπότε πιάνουν κατά μέσο όρο διπλάσιο χώρο σε σχέση με τον έλληνα και μπορούν να ζήσουν μόνο σε μεγαλύτερα σπίτια από αυτά που θα ζούσαν τα «αγέννητα παιδιά». (Μάλλον το αντίθετο ισχύει, αλλά τελοσπάντων...) Από την Ελλάδα κάθε χρόνο περνάνε και «χωράνε» 30.000.000 τουρίστες. «Ναι, αλλά αυτοί έχουν λεφτά». Ναι έχουν, αλλά επομένως δεν είναι θέμα χώρου και έλλειψης στέγης. Είναι θέμα της κερδοσκοπίας κάποιων που μπαίνει πάνω από τη ζωή κάποιων άλλων. Και ούτε καν έτσι,

ακόμη χειρότερα. Αν και δεν θα με πείραζε οι «επιτάξεις» να γίνονταν σε αυτά τα ξενοδοχεία πολυτελείας που επισκέπτεται το ανφάν γκατέ της παγκόσμιας χλιδοδιαφθοράς, ώστε να στεγάζονταν όλοι οι μονίμως άστεγοι έλληνες (κάπου 40.000;) μαζί και οι προσωρινά άστεγοι πρόσφυγες, ώσπου να φύγουν ή να βρουν δουλειές και να ορθοποδήσουν και να μείνουν. Όμως στην πραγματικότητα δεν χρειάζονται καν τέτοια ακραία μέτρα (γιατί ακραία; θα'ταν δίκαιο και θα'χε και πλάκα, τερπνό και ωφέλιμο). Υπάρχουν εκατοντάδες εγκαταλειμμένα κτίρια του Δημοσίου, ΜΕΣΑ στις πόλεις, και χιλιάδες της εκκλησίας ή άλλων μεγαλοϊδιωτών. Που μπορούν και πρέπει να γίνουν στέγη για τους άστεγους, με πολύ λιγότερους πόρους από όσους καταβροχθίζει η αστυνομοκρατία των στρατοπέδων και των ημέτερων ΜΚΟ (των χρυσοπληρωμένων, όχι των άμισθων ισπανών ναυαγοσωστών που συλλάμβανε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2016 επειδή έσωζαν ναυαγούς... χωρίς άδεια). Σημειωτέο, πάνω από τα μισά έξοδα αυτών των «στρατοπέδων» πάνε για μισθούς και εκτός έδρας των ανθρωποφυλάκων και από τα υπόλοιπα τα περισσότερα στην υπεραξία των αετονύχηδων «προμηθευτών». Με αξιοποίηση των ακατοίκητων κτιρίων θα μπορούσε να δοθεί στέγη πολύ καλύτερη και από τις καταλήψεις όπου έμεναν πρόσφυγες και τις εκκένωσε ο θεσμικός ζήλος· για να τους ξαποστείλει στην αθλιότητα ενός αντίσκηνου ή ενός κοντέινερ στη μέση του πουθενά. Μην συγχρωτίζονται και πολύ με τους έλληνες και σπάσει κανένα στερεότυπο. Κι άμα σπάσει πού να το ξανακολλήσεις; Θα θες σαρανταπέντε Τρέμηδες κι ογδόντα Πορτοσάλτες.»

Καλά, δεν είναι θέμα χώρου, αλλά οικονομικού βάρους!»

ΟΚ, φαίνεται πιο λογικό. Αλλά δεν είναι βάρος άνθρωποι που είναι παραγωγικοί και θέλουν να δουλέψουν. Ούτε καν οι συνταξιούχοι δεν είναι βάρος που ΗΤΑΝ παραγωγικοί και έχουν προσφέρει στην κοινωνία. Άμα είναι έτσι, άμα φταίνει όσοι ζητούν δουλειές ενώ «δεν έχει», τότε στους 400.000 έλληνες που έφυγαν στην Κρίση να λέμε «μην τολμήσεις να γυρίσεις μέχρι να μηδενιστεί η ανεργία». Και σε όσους έμειναν να λέμε «φύγε

μέχρι να μηδενιστεί η ανεργία». Οι άνεργοι φταίνε για την ανεργία; Αυτοί είναι το βάρος; Ή οι τραπεζίτες που έχουν ρουφήξει 50 δισ. ανακεφαλαιοποιήσεις και ξαναθέλουν κι άλλα τόσα; Οι εφοπλιστές της κόκας με τα καράβια-κάτεργα που μένουν αφορολόγητοι; Οι εργολάβοι που κάθε μέτρο δρόμου και μετρό (και αυτού που έγινε και αυτού που δεν έγινε) το έχουν χρεώσει τριπλό για να πληρώσουν τις μίζες στα υπουργεία; Οι κρατικοδίαιτοι βιομήχανοι των εργατικών «ατυχημάτων»; Μάντεψε ποιων την αποψούλα ακούς στα κανάλια σχετικά με το «βάρος του προσφυγικού». Ναι, αυτών, που έχουν τα ΜΜΕ στην ιδιοκτησία και τους πρωθυπουργούς στη δούλεψη.

«Και η εγκληματικότητα;» Μη βλέπεις τόση τηλεόραση.

Εκτός άμα εννοείς αυτούς που έκλεψαν πρόβατα για να τα ...φάνε. Άσε τους ελεύθερους να φύγουν και λύθηκε. Άμα όμως δεν τους αφήσεις ελεύθερους, ο δεσμοφύλακας ευθύνεται άμα πεινάει ο κρατούμενος. Άσε που η πραγματική εγκληματικότητα που κοστίζει και δισ. και χιλιάδες ανθρώπινες ζωές που χάνονται στα ναρκωτικά ή στο διαλυμένο ΕΣΥ ή στις κακοτεχνίες των εργολάβων, κατοικοεδρεύει στο Ελλάδα2021, στο Μαξίμου και στον ΣΕΒ. Βλέπε παραπάνω.

«Ναι, αλλά αυτοί είναι πολύ δυνατοί, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα, ας φάμε το μεδούλι των πιο αδύνατων και βλέπουμε». (Αυτό, όχι, δεν μου το ανταπάντησε κανείς. Όποιος γίνεται τέρας επειδή τον νίκησαν τα τέρατα δεν το παραδέχεται ούτε στον εαυτό του συνήθως. Οπότε τελειώνουμε κάπου εδώ.)

Να σου πω κι ένα τελευταίο, πιο αφηρημένο ψυχοπαγμένο ακαδημαϊκοκουλτουριάρικο. Χώρα που οι κυβερνήσεις στήνουν Αμυγδαλέζες, ναρκοπέδια και φράκτες για πρόσφυγες, δέρνουν ερήμην δημοσιογράφων γυναικόπαιδα στην Ειδομένη και ανοίγουν Μόριες παντού, δεν μπορεί να έχει δημοκρατία ούτε για τους έλληνες. Για παρατήρησε πώς πορεύονται παράλληλα και προς τον πάτο τα τελευταία 20 χρόνια η «δημοκρατία» και η «καταστολή» (τι νοσοκομειακή λέξη είναι αυτή;

ανθρωποκυνηγητό καλύτερα). Αυτοί ασκήσεις κάνουν σε ξένες πλάτες, μετά σε λίγες ελληνικές στα Εξάρχεια και στη ΓΑΔΑ, μετά σε πιο πολλές κι έπειτα σε όλες. Βέβαια, τι να την κάνεις τη «δημοκρατία» άμα πάει καλά το μαγαζάκι με τα γκρικ σούβενιρ ή τα σουβλάκια ή το ΠΡΟΤΟ ή τη μαναβική; Αυτό να μου πεις. Οπότε εγώ μιλάω μόνο σε όσους δεν έχουν μαγαζάκια ή σε όσους έχουν και δεν πάνε καλά. Αλλά αυτοί είμαστε κάπου 85-90%. Για την ώρα και γι'αυτή τη δουλειά, μου φτάνουμε κι ας είμαστε σκόρπιοι.

Αργύρης Β.

Πηγή: kar.org.gr